

متن پرسش

سلام علیکم خدمت استاد عزیزم: با آرزوی قبولی زیارت امام حسین علیه السلام. در باب زیارت حضرت سید الشهداء علیه السلام، چهار سوال داشتم. ۱) قید «عارفا بحقه» در زیارت امام یعنی چه؟ و آیا اگر زیارتان عارفا بحقه نباشد، فایده ای ندارد؟ ۲) اینکه در روایت هست «کسی که سید الشهداء علیه السلام را عارفا بحقه زیارت کند، خداوند گناهان گذشته و آینده ی او را می آمرزد» یعنی چه؟ ۳) آیا گناهان فردی مثل دروغ و غیبت و... باعث حبط ثواب و آثار زیارت می شود؟ یعنی اگر کسی به زیارت سید الشهداء علیه السلام برود و پس از آن دچار گناهانی بشود، به کلی ثواب و آثار زیارتش از بین می رود؟ ۴) این جمله را به شهید آوینی نسبت می دهند ولی من منبع قابل اعتمادی برایش پیدا نکردم: کربلا به رفتن نیست، به شدن است، اگر به رفتن بود، شمر هم کربلایی بود. نظرتان راجع به این جمله ی بالا چیست؟ اگر کسی زندگی حسینی داشته باشد ولی به زیارت کربلا نرود. ولی فرد گنه کاری به عشق امام حسین علیه السلام به زیارتش برود و سختی های راه را تحمل کند، کدام یک برترند؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: ۱- مسلّم هرکس به زیارت امام می‌رود به نحوی به جایگاه آن امام عارف است منتها هرچه این معرفت بیشتر شود بهتر می‌تواند با امام ارتباط برقرار کند ۲- زیرا در فضای عصمتِ امام قرار می‌گیرد ۳- خیر. نور آن زیارت در جای خودش محفوظ است ۴- موضوع محل و مکان مطرح نیست. لذا اگر فرد گناه‌کاری به عشق امام حسین «علیه‌السلام» به زیارت آن امام برود، به کمک نور آن امام، دیگر نمی‌تواند از گناه لذّت ببرد. موفق باشید